

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην πρόταση νόμου «Για την οικονομική ανακούφιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Η δραματική οικονομική πραγματικότητα, που βιώνει τραυματικά ολόκληρη η κοινωνία, η ραγδαία επιδείνωση των συνθηκών ζωής, η κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας και η εν είδει λαίλαπας εξάπλωση της νέας μορφής ανθρωπιστικής κρίσης που μαστιάζει τη χώρα μας, έχει ως αποτέλεσμα τη ριζική και εντελώς απρόβλεπτη μεταβολή της οικονομικής κατάστασης και των οικονομικών δυνατοτήτων ενός μεγάλου τμήματος του πληθυσμού, που σήμερα ασφυκτιά υπό την πίεση ληξιπρόθεσμων οφειλών που τα νέα δεδομένα δεν επιτρέπουν την εξυπηρέτησή τους.

Η υπερχρέωση των ελληνικών νοικοκυριών λόγω δανείων από τράπεζες και τραπεζικά ιδρύματα, αλλά και από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, έχει εξελιχθεί σε εκρηκτικό πρόβλημα, με τεράστιες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις, ιδιαίτερα την τελευταία τριετία, κατά την οποία οι βάρβαρες πολιτικές των μνημονιακών κυβερνήσεων έχουν οδηγήσει σε σφαγισμό των εισοδημάτων εργαζομένων, μικρομεσαίων επαγγελματιών και αγροτών, συνταξιούχων και ανέργων.

Η συνέχιση αυτών των κατεδαφιστικών για τα εισοδήματα και τις θέσεις εργασίας πολιτικών από την τρικομματική κυβέρνηση και οι ανένδοτες κερδοσκοπικές και τοκογλυφικές πρακτικές των τραπεζών οδηγούν σε ακόμη μεγαλύτερη εξαθλίωση, απελπισία και αδιέξοδο τα υπερχρεωμένα μέσω στεγαστικών, επισκευαστικών, καταναλωτικών και άλλων δανείων και πιστωτικών καρτών ή μέσω υπερεναλίψεων, νοικοκυριά.

Εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά, με μέλη τους άνεργα ή υποαπασχολούμενα, με ελαστικές συνθήκες εργασίας και με περικοπές μισθών/συντάξεων, αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τις υψηλές δόσεις δανείων στο πλαίσιο συμβάσεων που είχαν συναφθεί σε άλλες εποχές, υπό άλλες συνθήκες και επί τη βάσει εισοδημάτων που έχουν πια εξανεμισθεί. Οι συνάνθρωποί μας απειλούνται να χάσουν τα σπίτια τους, υφίστανται εκβιασμούς με αυθαίρετες αναλήψεις- παρακρατήσεις από τραπεζικούς λογαριασμούς τους και υποβάλλονται σε διαρκείς οχλήσεις από εισπρακτικές εταιρείες. Τελικά τα χρέη διογκώνονται επικίνδυνα χωρίς προοπτική άμεσης και ουσιαστικής διεξόδου, με επιπτώσεις ακόμη και στην ψυχική-σωματική υγεία και στις κοινωνικές σχέσεις των υπερχρεωμένων συνανθρώπων μας.

Επιπλέον, η μη ομαλή ροή εισοδήματος, η συνεχής μείωσή του, καθώς και η σύγχυση στην αγορά εργασίας δεν επιτρέπουν την πρόνοια και τον ορθολογικό σχεδιασμό του μέλλοντος, επιτείνουν το αίσθημα ανασφάλειας και διαταράσσουν την κοινωνική συνοχή. Η φτώχεια και το χαμηλό εισόδημα έχουν συνδεθεί με εξάπλωση της κατάθλιψης σύμφωνα με επίσημες έρευνες, ενώ οι δυσμενείς κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της χώρας επιδρούν στην προσωπική οικονομική ευημερία και κλονίζουν την ψυχική υγεία.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ετήσιας Έκθεσης της Τράπεζας της Ελλάδος (15.6.2012), μέσα σε τρία χρόνια

τα επισφαλή δάνεια τριπλασιάστηκαν (από 5,8% το 2008 στο 15,9% το τέλος του 2011). Οι καθυστερήσεις μέχρι τις 31.3.2012 είχαν φθάσει στο 17,2% (στεγαστικά) και στο 32% (καταναλωτικά), ενώ συνολικώς τα ποσά των καθυστερούμενων δανείων ξεπερνούν ήδη τα 45 δισ. ευρώ.

Σύμφωνα με τα ίδια επίσημα στοιχεία οι καθυστερήσεις αποπληρωμής δανειακών δόσεων, το πρώτο τρίμηνο 2012, ανέρχονται σε 17,2% για στεγαστικά δάνεια και σε 32% για καταναλωτικά δάνεια με συνολικό ποσό δανείων σε καθυστέρηση άνω των 45 δισ. ευρώ. Προβλέπεται δε ότι την επόμενη διετία θα εκτοξευθούν σε ποσοστά άνω του 45% εξαιτίας της δραματικής μείωσης των εισοδημάτων και της εντεινόμενης ανεργίας.

Ο νόμος 3869/2010 δεν έλυσε το πρόβλημα. Σε επίπεδο εξωδικαστικής-συμβιβαστικής λύσης η πλειοψηφία των δανειοληπτών δεν είχε καμία τύχη, λόγω άρνησης των Τραπεζών να συμπράξουν σε μια βιώσιμη για τον δανειολήπτη συμφωνία. Έτσι, οι δανειολήπτες εγκαταλείφθηκαν στην αναζήτηση δικαστικής επίλυσης του προβλήματός τους, γεγονός που οδήγησε στην επιβάρυνσή τους με νέα έξοδα, στην επιβάρυνση των δικαστηρίων με νέες υποθέσεις και στην παράταση της εκκρεμότητας και της αγωνίας, λόγω των χρονοβόρων διαδικασιών και μακρινών δικασίμων.

Ο νόμος 3869/2010 αφορούσε τη ρύθμιση χρεών (καταναλωτικά, στεγαστικά δάνεια κ.λπ.) φυσικών προσώπων, εφόσον έχει προηγηθεί, υποχρεωτικά, προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού. Στο σκέλος του εξωδικαστικού συμβιβασμού τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα συνάντησαν κυρίως απροθυμία-αδιαφορία των τραπεζών μέσω διαφόρων αποτρεπτικών ή παρελκυστικών πρακτικών, (ζητούν πληθώρα δικαιολογητικών, εγγυητές και νέες εμπράγματος ασφάλειες, προχωρούν αυτεπάγγελα σε προσημειώσεις ακινήτων, ακόμη και για οφειλές 7.000-10.000 ευρώ, προτείνουν προγράμματα με επιτόκια άνω του 10% ή αιώνιες δόσεις, αυξάνουν στην επαναδιαπραγμάτευση τα επιτόκια έως και 3%).

Επίσης οι τράπεζες ακολουθούν επιθετικές πρακτικές, εκδίδουν διαταγές πληρωμής ή καταγγέλλουν εξώδικα τις συμβάσεις ή κοινοποιούν κατασχετήρια και ενοχλούν καθημερινά τους υπερχρεωμένους μέσω εισπρακτικών εταιρειών.

Η δικαστική προσφυγή και η άμυνα εναντίον όλων αυτών των πρακτικών είναι πολυδάπανη για τον υπερχρεωμένο δανειολήπτη και η διαδικασία μακρόχρονη, με αποτέλεσμα πάμπολλοι ευρισκόμενοι σε αδυναμία συνάνθρωποί μας να στερούνται την ένδικη προστασία, αφού αδυνατούν να καλύψουν τα έξοδα αυτά.

Οι νέες συνθήκες επιβάλλουν μία νέα «σεισάχθεια», δηλαδή τη νομοθετική αντιμετώπιση του επιτακτικού προβλήματος των οφειλών των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, φυσικών προσώπων και οικογενειών, από στεγαστικά, επισκευαστικά, καταναλωτικά και προσωπικά δάνεια, από υπόλοιπα πιστωτικών καρτών και υπερεναλίψεων λογαριασμών, οφειλών που δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν λόγω μείωσης του εισοδήματος, απόλυσής από την εργασία ή ανυπαρξίας άλλων εισοδημάτων από περιουσιακά-οικογενειακά στοιχεία. Αυτό ισχύει στο μέγιστο βαθμό για εκείνους τους συνανθρώπους μας που διαβιούν σε συνθήκες φτώχειας για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Εξάλλου, η ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών γίνεται με δάνεια των πολιτών και περιλαμβάνει ακόμη και τις επισφαλείς απαιτήσεις που προέρχονται από τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια των πολιτών και των οικογενειών τους.

Ως εκ τούτου, μια αντίστοιχη διαδικασία μερικής ή ολικής απαλλαγής των πολιτών από τα χρέη («Σεισάχθεια») πρέπει να τεθεί κατεπειγόντως σε εφαρμογή, για την ανακούφιση της ζωής εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων και οικογενειών.

Η παρούσα πρόταση νόμου επιτρέπει τη λελογισμένη πληρωμή των δόσεων δανείων μέχρι του σημείου να μην απειλείται η ζωή, η υγεία, η κοινωνική υπόσταση, η αξιοπρεπής διαβίωση των οφειλετών και απαλλάσσει πλήρως από τις δανειακές υποχρεώσεις τις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, που έχουν απολέσει τη δυνατότητα προσπορισμού εισοδήματος.

Η πρόταση νόμου για την ανακούφιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, για την κατάθεση της οποίας είχε δεσμευτεί προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, προβλέπει μεταξύ άλλων:

- Την περικοπή των δόσεων των τοκοχρεολυσίων των δανείων κάθε πολίτη και κάθε νοικοκυριού ώστε να μην ξεπερνούν το 30% του πραγματικού διαθέσιμου (μετά την αφαίρεση φόρων και εισφορών) μηνιαίου εισοδήματός τους και την απαλλαγή τους από το υπόλοιπο ποσό της δόσης με οριστική διαγραφή του υπολοίπου αυτού σε ετήσια βάση.

- Την αναλογική κατανομή του ανωτέρω διαθέσιμου ποσού, σε περίπτωση συρροής περισσότερων δανειακών υποχρεώσεων.

Παράδειγμα : Ετήσιο καθαρό εισόδημα 30.000 ευρώ. Διαθέσιμο ποσό για μηνιαία αποπληρωμή δανειακών υποχρεώσεων = $30.000 / 12 \times 30\% = 750$ ευρώ.

Μηνιαίες δανειακές υποχρεώσεις : 1η 300 ευρώ, 2η 500 ευρώ, 4η 200 ευρώ και για οποιαδήποτε τράπεζα οργανισμό ή εταιρία.

Με τα δεδομένα αυτά θα αποπληρωθεί για την 1η δόση 225 ευρώ, για τη 2η δόση 375 ευρώ και για την 3η δόση 150 ευρώ και θα διαγραφούν για την 1η δόση $300 - 225 = 75$ ευρώ για τη 2η δόση $500 - 375 = 125$ ευρώ και για την 3η δόση $200 - 150 = 50$ ευρώ. Συνολικά θα διαγραφούν μηνιαίες δανειακές απαιτήσεις $75 + 125 + 50 = 250$ ευρώ και ετήσιες 3.000 ευρώ.

- Την ολική διαγραφή των χρεών των ευπαθών ομάδων, για όσους διαβιώνουν κάτω από το όριο της φτώχειας, για τους χρονίως πάσχοντες, για τους ανάπηρους, τους άστεγους, τους υπερήλικες, τους χρονίως άνεργους κ.λπ. συνανθρώπους μας, που αδυνατούν να προσπορίσουν τα στοιχειώδη του βίου.

- Τη μερική διαγραφή χρεών σε ποσοστό αντίστοιχο με τη μείωση των εισοδημάτων του κάθε νοικοκυριού κατά τα δύομισι χρόνια του Μνημονίου.

- Την απαγόρευση στον πιστωτικό Οργανισμό ή την Εταιρία, προς την οποία έχει εκχωρηθεί η απαίτηση, ή στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων να καταγγείλουν τη σύμβαση δανείου, να εκδώσουν διαταγές πληρωμής και να προβούν σε οποιαδήποτε πράξη αναγκαστικής είσπραξης ή εκτέλεσης των επίδικων απαιτήσεών τους. Ομοίως προβλέπεται η απαγόρευση πραγματοποίησης τηλεφωνικών οχλήσεων από εισπρακτικές εταιρίες. Επίσης, απαγορεύεται η επιβάρυνση της οφειλής με τόκους

υπερημερίας. Για τυχόν παράβαση των παρουσών διατάξεων επιβάλλεται στην Τράπεζα ή στο Ταμείο πρόστιμο ισόποσο με την ετήσια δανειακή απαίτηση.

Οι ανωτέρω ρυθμίσεις είναι υποχρεωτικές για τις Τράπεζες, Τραπεζικούς Οργανισμούς, Τραπεζικές Εταιρίες ή Χρηματοπιστωτικές Εταιρίες Ανάληψης Είσπραξης Χρεών και για το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, που οφείλουν να προβαίνουν αυτεπαγγέλτως και αμελλητί στη σχετική ρύθμιση και μερική διαγραφή για φυσικά πρόσωπα που έχουν ήδη καταθέσει σχετικές αιτήσεις κατά τη διαδικασία του ν. 3869/2010 και οι οποίες δεν έχουν συμβιβασθεί εξωδικαστικά. Επίσης, οφείλουν να καταχωρίζουν αμελλητί τις σχετικές νέες, δυνάμει του παρόντος νόμου, αιτήσεις των δανειοληπτών, πρωτοκολλώντας τις με την παράδοσή τους και να χορηγούν βεβαίωση κατάθεσης της σχετικής αίτησης.

Με υπουργική απόφαση δύνανται να ενταχθούν στην ανωτέρω ρύθμιση ή να αποκτήσουν δυνατότητα μεγαλύτερης περικοπής δόσης και άλλες κατηγορίες πολιτών και οικογενειών, σύμφωνα με τις κοινωνικές συνθήκες και ανάγκες (π.χ. τρίτεκνες- πολύτεκνες οικογένειες).

Με αυτές τις ρυθμίσεις αυξάνεται το διαθέσιμο εισόδημα και η ικανότητα καταναλωτικής δαπάνης των νοικοκυριών, αιμοδοτούνται οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καταπολεμάται η ύφεση στην οικονομία, αλλά και εξυγιάζεται το χαρτοφυλάκιο των τραπεζών. Κυρίως περιορίζονται οι συνέπειες της βαθιάς ανθρωπιστικής κρίσης που επιδιδώνεται με τη ραγδαία και αδυσώπητη κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, που οι πολιτικές του Μνημονίου υπαγορεύουν. Και τέλος, μέσω της υποχρεωτικής για τις Τράπεζες διαγραφής, επιτυγχάνεται κοινωνική δικαιοσύνη, αφού σταματά να μετακυλιέται η διαδικασία στους ώμους των δανειοληπτών και να παραπέμπονται αυτοί σε χρονοβόρες δικαστικές διαδικασίες.

Το κείμενο της Πρότασης Νόμου έχει ως εξής:

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Για την οικονομική ανακούφιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών

Άρθρο 1

α. Από 1.1.2012, θεσπίζεται υποχρεωτική νομοθετική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία, για όλα ανεξαιρέτως τα φυσικά πρόσωπα- δανειολήπτες στεγαστικών, επισκευαστικών, προσωπικών και καταναλωτικών δανείων, τους οφειλέτες πιστωτικών καρτών και τους καταθέτες που έχουν προβεί σε υπεραναλήψεις, η μηνιαία καταβολή δόσεων σε Τραπεζικό Οργανισμό, Τραπεζική Εταιρία ή Χρηματοπιστωτική Εταιρία Ανάληψης Είσπραξης Χρεών κατόπιν εκχώρησης, ή στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τροποποιείται ως εξής:

1) Διαγράφονται οι ετήσιες δανειακές- χρεωστικές οφειλές, αναλογικώς και συστοίχως προς την αντίστοιχη μείωση των αποδοχών του οφειλέτη, από 1.1.2010 και εντεύθεν. Εξαιρούνται της παρούσης προβλεψέως περιπτώσεις εξαιρετικά υψηλών εισοδημάτων, που και μετά τη μείωσή τους, εξακολουθούν να παραμένουν αδιαμφισβήτητα εξαιρετικά υψηλά και υπερκαλύπτουν εις πολλαπλούν τις ανάγκες αξιοπρεπούς διαβίωσης του δανει-

ολήπτη και της οικογένειάς του σε περίπτωση καταβολής ολόκληρης της αρχικής δόσης.

2) Επιπλέον της ως άνω διαγραφής, η μηνιαία δόση δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά το 30% του μηνιαίου διαθέσιμου καθαρού ατομικού ή οικογενειακού εισοδήματος, μετά την αφαίρεση φόρων και εισφορών, όπως αυτό προκύπτει από τα εκκαθαριστικά σημειώματα της εφορίας του προηγούμενου έτους, καθώς επίσης και από κάθε τυχόν νέο στοιχείο, όπως καταγγελία σύμβασης, άτυπη απόλυση λόγω οικονομικής κρίσης, σοβαρή ασθένεια.

Τέλος, η καταβολή μηνιαίας δόσης δεν μπορεί να περιάγει τον δανειολήπτη κάτω του ορίου της φτώχειας και, σε τυχόν τέτοια περίπτωση, γίνεται επίσης αναλογική περικοπή της δόσης και διαγραφή της υπόλοιπης οφειλής.

Η ρύθμιση είναι υποχρεωτική για τις Τράπεζες, Τραπεζικούς Οργανισμούς, Τραπεζικές Εταιρίες ή Χρηματοπιστωτικές Εταιρίες Ανάληψης Είσπραξης Χρεών και για το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, που οφείλουν να προβούν αυτεπαγγέλτως και αμελλητί στη σχετική ρύθμιση και μερική διαγραφή για φυσικά πρόσωπα που έχουν καταθέσει σχετικές αιτήσεις κατά τη διαδικασία του ν. 3869/2010 και οι οποίες δεν έχουν συμβιβασθεί εξωδικαστικά. Επίσης, οφείλουν να καταχωρίζουν αμελλητί τις σχετικές νέες, δυνάμει του παρόντος νόμου, αιτήσεις των δανειοληπτών, πρωτοκολλώντας τες με την παράδοσή τους και να χορηγούν βεβαίωση κατάθεσης της σχετικής αίτησης.

Προς διεκπεραίωση της αίτησής τους, οι αιτούντες δανειολήπτες υποχρεούνται να προσκομίζουν όλα τα στοιχεία εισοδήματος και περιουσίας τους (εκκαθαριστικό σημείωμα, κατάσταση περιουσίας και κάθε είδους εισοδημάτων του φυσικού προσώπου ή της οικογένειας, υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και πληρότητα των σχετικών στοιχείων), προκειμένου να υπολογίζονται τα διαθέσιμα εισοδήματα για την αποπληρωμή του χρέους. Αν δεν υπάρχουν εκκαθαριστικά σημειώματα της Εφορίας, είτε επειδή ο δανειολήπτης δεν είχε υποχρέωση υποβολής δήλωσης είτε επειδή δεν είχε δηλωθεί κανένα εισόδημα, θα χρησιμοποιούνται τα αποδεικτικά εισοδήματος που τυχόν έχει ο/οι τραπεζικός/οι οργανισμός/οι που ενέκρινε/αν το/τα δάνειο/α και είχε καταθέσει ο ίδιος ο δανειολήπτης με την υποβολή της αίτησης για χρηματοδότηση.

Τότε μόνον επιτρέπεται η μη εφαρμογή των ευνοϊκών διατάξεων του παρόντος νόμου, όταν από το σύνολο της κινητής και ακίνητης περιουσίας και του τρόπου διαβίωσης του οφειλέτη, προκύπτει βεβαιότητα ότι αυτός έχει υψηλά και αδήλωτα εισοδήματα.

Σε περίπτωση αδικαιολόγητης και παράνομης άρνησης εκ μέρους της Τράπεζας, Οργανισμού, Εταιρίας, Ταμείου να προβεί στην ανωτέρω ρύθμιση, ιδρύεται δικαίωμα αποζημίωσης εκ μέρους του αιτούντος και επιβάλλεται στην Τράπεζα, Οργανισμό, Ταμείο πρόστιμο ισόποσο με την ετήσια δανειακή απαίτηση. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση αυθαίρετης παρακράτησης δόσης δανείου από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

β. Ο προσδιορισμός του ως άνω ποσοστού γίνεται σε ετήσια βάση (σύμφωνα με το εκκαθαριστικό σημείωμα του προηγούμενου έτους). Μετά την πάροδο του έτους ρύθμισης, έκαστο μέρος της δανειακής σύμβασης δύνα-

ται να ζητήσει αναθεώρηση του ως άνω ποσού, στη βάση της μεταβολής του δηλωθέντος εισοδήματος του δανειολήπτη, όπως προκύπτει από το εκκαθαριστικό σημείωμα της οικείας Δ.Ο.Υ., ή από τα άλλα δικαιολογητικά, όπως περιγράφονται ανωτέρω.

γ. Ο προσδιορισμός του 30 % του μηνιαίου εισοδήματος θα γίνεται με τον εξής τύπο : Καθαρό εισόδημα με βάση το εκκαθαριστικό της εφορίας του προηγούμενου έτους (μετά την αφαίρεση των φόρων και εισφορών) διά 12 (μήνες) επί 30 %. Το ποσό αυτό θα αποτελεί το διαθέσιμο μηνιαίο για την αποπληρωμή δανειακών υποχρεώσεων και θα κατανέμεται σύμμετρα ανά δάνειο (δανειακή σύμβαση).

Η αναθεώρηση του ποσού γίνεται από Τριμελή Επιτροπή που συγκροτείται από: 1) Έναν εκπρόσωπο του Δικηγορικού Συλλόγου του τόπου κατοικίας του δανειολήπτη. 2) Έναν εκπρόσωπο των δανειοληπτών. 3) Έναν εκπρόσωπο της Τράπεζας, της Εταιρίας ή του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, ανάλογα με την περίπτωση. Τα μέλη της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Κατά της απόφασης της Επιτροπής επιτρέπεται προσφυγή στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο, κατά τη διαδικασία που ορίζεται στο ν. 3869/2010.

δ. Για τα ως άνω φυσικά πρόσωπα, το ετήσιο χρεωστικό υπόλοιπο των δόσεων (μετά την αφαίρεση του 30%), διαγράφεται από το τραπεζικό χαρτοφυλάκιο και παύει να οφείλεται.

ε. Σε περίπτωση συρροής δανείων σε περισσότερες από μία Τράπεζες ή Οργανισμούς ή Εταιρίες, η διαδικασία χωρεί αναλογικά με αντίστοιχη μείωση των συρρεόντων δανείων και προσδιορισμό της δόσης στο ως άνω ποσοστό (30% του συνολικού εισοδήματος).

στ. Αντίστοιχη θα είναι η διαδικασία στις περιπτώσεις αδυναμίας πληρωμής του αρχικού οφειλέτη, για τους εγγυητές των αντίστοιχων δανείων, για τους οποίους θα εφαρμόζεται ανάλογα η ανωτέρω ρύθμιση.

ζ. Επί τυχόν αδυναμίας υπολογισμού του μηνιαίου εισοδήματος λόγω ανυπαρξίας εκκαθαριστικών σημειωμάτων της Εφορίας ή σε περίπτωση αμφισβήτησης, ο προσδιορισμός του 30 % του εισοδήματος θα γίνεται με δικαστική απόφαση από την Τριμελή Επιτροπή του στοιχείου γ' του παρόντος άρθρου. Κατά της απόφασης της Επιτροπής επιτρέπεται προσφυγή στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο κατά τη διαδικασία του ν. 3869/2010.

Άρθρο 2

Ρύθμιση χρεών - απαγόρευση πράξεων επίσπευσης και αναγκαστικής εκτέλεσης

α. Μετά την έναρξη της διαδικασίας του παρόντος νόμου, που γίνεται:

α) ως προς τις ήδη κατατεθείσες αιτήσεις, από τη δημοσίευσή του,

β) ως προς τις νέες αιτήσεις για ένταξη στο νόμο, με την κατάθεσή τους στην Τράπεζα, η οποία εκδίδει σχετική βεβαίωση,

ο πιστωτικός Οργανισμός ή η Εταιρία, προς την οποία έχει εκχωρηθεί η απαίτηση ή το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων απαγορεύεται να καταγγείλουν τη σύμβαση δανείου, να εκδώσουν διαταγές πληρωμής και να προβούν σε οποιαδήποτε πράξη αναγκαστικής είσπραξης ή εκτέλεσης των επίδικων απαιτήσεών τους. Ομοίως απα-

γορεύεται η πραγματοποίηση τηλεφωνικών οχλήσεων από εισπρακτικές εταιρίες. Επίσης, απαγορεύεται να επιβαρυνθεί η οφειλή με τόκους υπερημερίας. Τέλος, απαγορεύεται η παρακράτηση της δόσης από το μισθό του δανειολήπτη. Για τυχόν παράβαση των παρουσών διατάξεων επιβάλλεται πρόστιμο ισόποσο με την ετήσια δανειακή απαίτηση. Πρόστιμο επίσης επιβάλλεται στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται δόλος της Τράπεζας στην υπερχρέωση του δανειολήπτη.

β. Το επιτόκιο των στεγαστικών, καταναλωτικών και προσωπικών δανείων διατηρείται μέχρι την αποπληρωμή του χρέους, που ρυθμίζεται κατά την παρούσα διαδικασία, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το νόμιμο δικαιопρακτικό επιτόκιο, απαγορευομένης κάθε μονομερούς αύξησής του, καθώς και κάθε περαιτέρω αναζήτησης επιπρόσθετων εμπραγμάτων ασφαλειών.

Σε κάθε περίπτωση ρύθμισης χρεών, το νέο συμφωνηθέν επιτόκιο δεν δύναται να είναι μεγαλύτερο του αρχικώς ορισθέντος με τη δανειακή σύμβαση.

Άρθρο 3

Προστασία πολιτών που διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας και ευπαθών ομάδων - συνολική διαγραφή χρεών

α. Με την ίδια διαδικασία και κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου, δύναται να αποφασισθεί η αναστολή πληρωμής οποιουδήποτε ποσού χρέους προς κάθε είδους Τραπεζικό Οργανισμό, Τραπεζική Εταιρία ή Χρηματοπιστωτική Εταιρία Ανάληψης Είσπραξης Χρεών, για κάθε φυσικό πρόσωπο-δανειολήπτη στεγαστικού, καταναλωτικού ή προσωπικού δανείου, που έχει αποδεδειγμένα ατομικό ή οικογενειακό εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας, όπως αρμοδίως καθορίζεται. Στην περίπτωση αυτή θα διαγράφεται οριστικά ολόκληρη η συνολική ετήσια δανειακή υποχρέωση του δανειολήπτη.

Εάν το ατομικό ή οικογενειακό εισόδημα του δανειολήπτη είναι κάτω από το όριο της φτώχειας επί πέντε (5) συναπτά έτη, με την ίδια διαδικασία, και μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου αποφασίζεται η συνολική διαγραφή των χρεών του προς τα άνω πιστωτικά ιδρύματα. Το αυτό ισχύει και για φυσικά πρόσωπα με χρόνια ανίατη ασθένεια ή οριστική αναπηρία άνω του 67%, που αποδεικνύονται από αποφάσεις των αρμόδιων Επιτροπών ή πιστοποιητικών δημοσίων φορέων, κατά την κείμενη διαδικασία. Επίσης, η ίδια δυνατότητα προβλέπεται και για πρόσωπα που έχουν συμπληρώσει το 75ο έτος της ηλικίας τους, υπό τις οριζόμενες ανωτέρω προϋποθέσεις και εξαιρέσεις.

Με υπουργική απόφαση δύνανται να ενταχθούν στην ανωτέρω ρύθμιση ή να αποκτήσουν δυνατότητα μεγαλύτερης περικοπής δόσης και άλλες κατηγορίες πολιτών και οικογενειών, σύμφωνα με τις κοινωνικές συνθήκες και ανάγκες.

Άρθρο 4

Τελική διάταξη

Καταργούνται οι διατάξεις του ν. 3869/2010 που προσκρούουν στις διατάξεις του παρόντος νόμου, ενώ διατηρούνται σε ισχύ όσες διατάξεις δεν θίγονται από τις

διατάξεις του παρόντος. Εν αμφιβολία και σε περίπτωση ερμηνευτικής δυσχέρειας, εφαρμόζεται πάντοτε η ευνοϊκότερη για τον δανειολήπτη διάταξη.

Αθήνα, 3 Αυγούστου 2012

Οι προτείνοντες Βουλευτές

Αλέξης Τσίπρας
Ειρήνη Αγαθοπούλου
Νάσος Αθανασίου
Απόστολος Αλεξόπουλος
Ιωάννης Αμανατίδης
Ευαγγελία Αμμανατίδου - Πασχαλίδου
Ευάγγελος Αποστόλου
Νάντια Βαλαβάνη
Ευγενία Βαμβακά
Γεώργιος Βαρεμένος
Νικόλαος Βούτσης
Ιωάννα Γαϊτάνη
Δημήτριος Γάκης
Δημήτριος Γελαλής
Αθανάσιος Γερμανίδης
Όλγα Γεροβασίλη
Έφη Γεωργοπούλου-Σαλτάρη
Μανώλης Γλέζος
Κωνσταντίνος Δερμιτζάκης
Μαρία Διακάκη
Ευάγγελος Διαμαντόπουλος
Ηρώ Διώτη
Ειρήνη Δούρου
Ιωάννης Δραγασάκης
Θεόδωρος Δρίτσας
Παναγιώτα Δριτσάλη
Κωνσταντίνος Ζαχαριάς
Ιωάννης Ζερδελής
Αφροδίτη Θεοπεφτάτου
Αικατερίνη Ιγγλέζη
Αγνή Καλογερή
Μαρία Κανελλοπούλου
Χρήστος Καραγιαννίδης
Αϊχάν Καραγιουσούφ
Βασιλική Κατριβάνου
Χαρά Καφαντάρη
Δημήτριος Κοδέλας
Σταύρος Κοντονής
Αναστάσιος Κουράκης
Παναγιώτης Κουρουμπλής
Μιχαήλ Κριτσωτάκης
Βασίλειος Κυριακάκης
Ζωή Κωνσταντοπούλου
Παναγιώτης Λαφαζάνης
Χρήστος Μαντάς
Αλέξανδρος Μεικόπουλος
Αλέξης Μητρόπουλος
Νικόλαος Μιχαλάκης
Κωνσταντίνος Μπάρκας
Μαρία Μπόλαρη
Ανδρέας Ξανθός
Ευγενία Ουζουνίδου
Στάθης Παναγιούλης

Γεώργιος Πάντζας
Δημήτριος Παπαδημούλης
Αθανάσιος Πετράκος
Σοφία Σακοράφα
Στέφανος Σαμοΐλης
Γεώργιος Σταθάκης
Ιωάννης Σταθάς
Αφροδίτη Σταμπουλή
Δημήτριος Στρατούλης
Νικόλαος Συρμαλένιος
Πέτρος Τατσόπουλος
Μαρία Τριανταφύλλου
Ευκλείδης Τσακαλώτος
Δημήτριος Τσουκαλάς
Θεανώ Φωτίου
Δέσποινα Χαραλαμπίδου
Βασίλειος Χατζηλάμπρου
Ζεϊμπέκ Χουσεϊν